

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 7C/189/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716207544
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8716207544.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobkyne: B. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XX, občan SR, zastúpená splnomocneným zástupcom: W. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B. XX, občan SR, proti žalovanému: Y. W. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, občan SR, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Olejár, s.r.o., so sídlom Poprad, Mnoheľova 839/10, IČO: 47253070 o neplatnosť notárskeho osvedčenia s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobkyni nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 26.8.2016 žiadala, aby súd vyslovil právnu neúčinnosť a ničotnosť notárskeho osvedčenia (osvedčení) o vydržaní č. C. XXX/XX, resp. NZ 140/89 zo dňa 20.3.1989 realizovaných v Poprade štátnou notárkou L.. M., so žiadateľom Y. W. Š., nar. XX.XX.XXXX z Mengusoviec, spísaných zo zjavne špekulatívneho dôvodu a preukázane po nesplnení zákonných podmienok oprávnenej a regulárnej držby vydržaného pozemku v Obci Štôla, okr. Poprad, ako aj rozhodnutie, že tento pozemok patrí do dedičstva po ich nebohej mame. Uviedla, že v kancelárii notárky bol so žalovaným v jeho podvodnom úmysle dňa 20.3.1989 spísaný notársky záznam o vydržaní stavebného pozemku č. XXX o rozlohe 1 358 m² v strede Obce Štôla v hodnote 30 000,- €. Pozemok bol dovtedy aj potom obhospodarovaný jej rodinou, navyše bol nespochybniteľným vlastníctvom ich matky B. Š., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX z Mengusoviec, pričom od vydržania do podania žaloby leží úhorom, ako je to zrejmé z fotografie z 24.8.2016. Žiadateľ túto relevantnú skutočnosť úmyselne neuviedol, ba naopak, klamal dokonca, že je jediným vlastníkom tohto pozemku, ktorý mu mali neuveriteľne, dokonca neformálne ešte v roku 1978 podarovať, bez vedomia ich mamy B. Š. jej rodičia, M. a H. Q. zo Štôly, teda ich starí rodičia strán sporu, ktorých v podstate ani nepoznal, lebo ich nenavštevoval, ani nezabezpečoval ich opateru. Notárka mu tento fígel' odobrila napriek tomu, že údajný darca, a to otec ich mamy M. Q. zomrel dňa 8.6.1978, teda v roku údajného fiktívneho a neformálneho darovania tejto pôdy, pričom starý otec bol pred úmrtím už viac rokov dokázateľne veľmi vážne chorý, ovplyvnený množstvom veľmi silných liekov na zmiernenie bolestí a trvale pripútaný v ich rodinnom dome na posteli, navyše asi rok pred úmrtím už nebol spôsobilý žiadneho rozumného úkonu. Ona ho najmenej 4 roky pred úmrtím veľmi často navštevovala kvôli opatere a pomoci, aj niekoľko krát týždenne a často jej hovoril, že jej tento pozemok podaruje za opatrovanie, o čom sa brat dozvedel, a to predsa nemohol dopustiť, keď už vtedy mal diabolský plán s jej vydedením. K uvedenej špekulácii sa odhodlal až dva roky po úmrtí ich starej mamy H. Q., aby nebolo žiadneho priameho svedka, keď mu ťah s darovaním tejto pôdy nevyšiel. Klamal aj ich mame, ako vlastníčke pozemku, keď uviedol, že dáva veci na katastri nehnuteľností do poriadku, aby raz neboli nezrovnalosti v dedičskom konaní medzi nimi, jedinými dvoma súrodencami.

Ako je patrné, to sa mu podarilo, ako aj pri následných darovacích zmluvách, a to rodičovského domu a všetkého maminho majetku. Potom však musel brat v útrapách s nekonečnými nočnými morami čakať ešte dlhých 15 rokov, kým ich otca v 90-tich rokoch neopustili posledné vitálne fyzické a psychické sily, a to až do dňa 11.11.2004, kedy otca s jemu vlastnou aroganciou už konečne presvedčil a opäť pred uvedenou notárkou o výhodnosti darovania rodičovského domu len jemu, keď pokračoval v už overenom klamaní, že údajne ona, jeho jediná sestra, bola už z majetku po rodičoch vyrovnaná. V deň podpisu darovacej zmluvy musela kvôli chorobám navštíviť lekára, čo zbabelo využil a rodičov odviezol k notárke, kde už zmluva bola pripravená. Jeho bezsenné astmatické noci pokračovali ešte ďalšie tri roky do 16.11.2007, kedy mu už konečne v zime v aute, teraz už za asistencie inej úslužnej notárky X.. M. v Poprade, po predchádzajúcich psychických a fyzických tortúrach, pre neho s dojemnou láskavosťou a ich súrodencov všeobecné dobro, mama darovala všetky pozemky, zdedené po svojich rodičoch v hodnote cca 40 000,- €.

2. Žalobkyňa ďalej poukázala na konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/2/2010 a tam vydaný rozsudok dňa 17.6.2014. Uviedla, že v tomto konaní, ktoré bolo pre ňu 5 ročnou neúspešnou súdnou tortúrou, okrem iných dôkazov, že obdarovaný klamal, predložila ja dve písomné vyhlásenia ich mamy zo 6.3.2017 a 12.3.2017, deklarájúce jej mentálne schopnosti, overené pracovníčkou notárstva, ktoré jej chybou neboli zapísané ako záveti, a v ktorých mama za prítomnosti tejto pracovníčky ešte pred „darovaním“ za prítomnosti nestranných svedkov opakovane zrozumiteľne a spontánne uviedla, ako chce, aby bolo s jej majetkom a peniazmi naložené medzi nimi dvoma súrodencami, čo je jeden z priamych dôkazov, že mama o synovom konaní nevedela. Žalovaný, keďže nevedel mamu presvedčiť, z dôvodu dosiahnutia svojho úmyslu začal mamu obmedzovať v osobnej slobode uzamykaním bráničky a domu, čím zabránil, aby ju navštevovala najbližšia rodina a žalobkyni úplne zabránil v jej opatere, napriek tomu, že ju dovtedy dennodenne preukázateľne komplexne opatrovala už od roku 1992, aj s otcom. Odpojil ju aj od telefónu a ponechával ju uzamknutú v prízemnej studenej kuchyni aj celý deň a až jej umiestnenie v zariadení opatrovateľskej služby vo Svite, kde nechcela a nemusela ísť, keby nebol bránil v jej opatere, naplnilo jeho očakávania a dňa 16.11.2007 mu už v úplne zúboženom stave, ako raz spomenula, podpísala niečo v aute, lebo opäť už morbidne nedôveroval, že sa mama dožije jari nasledujúceho roka, tak ako otec. K darovaniu malo prísť vraj z vďaky za opateru, avšak mamu opatroval najviac 6 mesiacov, notárke klamal aj keď uviedol, že žalobkyňa sa opatere úmyselne vyhýbala, pričom je známe, že ona mamu s otcom neustále opatrovala už od roku 1992, s opatrovateľským príspevkom do roku 1996, až do bránenia jej v opatere. Notárke predložil 8 jednoduchých písomných dokladov, z ktorých 5 jednoznačne preukazovalo a potvrdzovalo, kto je vlastníkom tejto pôdy a nemal ničím podložené problémy s existenciou vlastníctva, okrem nepatrných okrajových nezrovnalostí medzi ich bývalými rodinnými súrodencami, alebo že sa o túto pôdu nikto nestará, lebo opak bol pravdou, osobitne do dňa osvedčenia a nasledujúcich 10 rokov bola táto pôda pravidelne obhospodarovaná a kultivovaná ich otcom a jej manželom, ktorí ju oplocovali, kosili, orali, sadili a zbierali na nej zemiaky pre ich sliepky, husi, prasiatka, či kravu, a to za jej výdatnej pomoci, pričom žalovaný na tieto práce nemal nikdy čas, pretože pracoval u plynárov a staral sa o svoju rozvetvenú rodinu, najmä však klamal, ako obísť zákon a vydediť ju. Na tejto parcele brat s deťmi pár krát opiekol slaninu a najmenej od roku 1985 už tam nepohol ani palcom, pozemok je na predaj, poukázala na fotografie, na ktorých sú zreteľné pozostatky starého už zhnitého plotu, ktorý ešte urobil ich otec s jej manželom a vidno na nich neobrobenú pôdu.

3. Žalobkyňa poukázala na formálne potvrdenia o existencii pôdy a osobné zavádzajúce prehlásenia, ktoré stačili na spísanie osvedčenia. Poukázala na žalovaného nepravdivé a špekulatívne písomné vyhlásenie, že je vlastníkom tejto parcely, na písomné vyjadrenie o nadobudnutí tohto pozemku ich starými rodičmi, na čestné prehlásenie Jána a B. U., ako aj B. V. o vlastníctve pozemku rodičmi mamy strán sporu, na zbytočné prehlásenie JRD Lučivná, že tento pozemok toto družstvo nevyužívala (ako by ho mohlo využívať v centre obce), na opäť špekulatívne vyhlásenie žiadateľa o údajnom jeho užívaní tejto parcely, na ktorej si len pár krát urobil so svojimi malými deťmi piknik, na vyjadrenie MNV Mengusovce o nepretržitom využívaní tejto pôdy ich predchodcami, t. j. starými rodičmi M. a H. Q. zo Štôly, na prehlásenie švagrinej ich mamy, B. Q. zo Senice a jej synov M. a M. Q., že so súrodencami, teda žalobkyňou a žalovaným sú majetkovo vysporiadaní a poukázala tiež na 4 relevantné písomné doklady o existencii tejto maminej parcely s geometrickým plánom a náčrtom. Na základe týchto čertovských prehlásení a bežných formálnych potvrdení sa žalovaný už mohol „s čistým svedomím“ domnievať, že mamina pôda vlastne nikdy mamina nebola, ale že je len jeho a po jej úmrtí dňa 8.1.2010 už mohol súdnej komisárke len ľživo tvrdiť, že mama nemala žiadny majetok. To, že bola „bratom“ v rozpore so zákonom vydedená sa žalobkyňa dozvedela až po úmrtí mamy a následnom obdržaní uznesenia Okresného

súdu Poprad z 11.5.2020, že mama nemala žiadny majetok. Proti uzneseniu podala dňa 30.6.2010 odvolanie a následne podala žalobu na súd o zrušenie tejto pokútnej darovacej zmluvy a pokračovanie v dedičskom konaní, pričom výsledok konania bol pre ňu po 5. rokoch jednostranne vedeného súdneho konania zdrvivý, lebo súdom boli priebežne elementárne porušované jej základné práva na spravodlivé konanie, okrem iného a zámerným neprevedením elementárnych dôkazov, nevypočutím požadovaných a potrebných svedkov, ako boli ošetrojúci lekári, či pracovníčka notárky.

4. Podaním doručeným súdu dňa 29.9.2016 žalobkyňa upravila petit žaloby tak, že žiadala, aby súd potvrdil, že napadnuté notárske osvedčenia o vydržaní predmetného pozemku neboli vydané v súlade s príslušným ustanovením notárskeho poriadku, že tieto osvedčenia boli vydané na základe predložených úmyselne zavádzajúcich údajov žalovaného, ktoré nemali pôvod v reálnej skutočnosti, teda že nikdy doteraz nedošlo k faktickej dobromyseľnej a zákonnej držbe predmetného pozemku, preto, že následný neformálny vlastnícky zápis v okresnom katastri v Poprade na meno žalovaného je neplatný, lebo ním došlo k porušeniu jej chránených záujmov a že tento pozemok mal a má byť predmetom dedičského konania po ich mame, zomrelej dňa 8.1.2010, viď rozhodnutie notárky a súdnej komisárky Dr. E. Čabrovej č. 2D/34/2010 zo dňa 11.5.2010, a že zmena vlastníka tejto pôdy na katastri je neplatná.

5. V konaní bola žalobkyňa zastúpená splnomocneným zástupcom, svojim manželom, ktorý sa zúčastňoval súdnych pojednávaní. Na pojednávaní aj upravil petit žaloby a súd uznesením pripustil zmenu petitu žaloby, o ktorom aj rozhodoval v zmysle jeho návrhu nasledovne:

- a) napadnuté notárske osvedčenia o vydržaní predmetného pozemku neboli vydané v súlade s príslušným ustanovením platného Notárskeho poriadku
- b) že tieto osvedčenia boli vydané na základe predložených úmyselne zavádzajúcich údajov žalovaného, ktoré nemali pôvod v reálnej skutočnosti, na základe ktorých nepravdivých notárskych osvedčení ešte v ten deň došlo k protizákonnému prepísaniu maminho majetku na žalovaného
- c) teda, že nikdy doteraz nedošlo k faktickej dobromyseľnej a zákonnej držbe predmetného pozemku, preto následný neformálny vlastnícky zápis v Okresnom katastri v Poprade na meno žalovaného je neplatný, lebo ním došlo k porušeniu jej chránených záujmov a
- d) že tento pozemok mal a má byť predmetom dedičského konania po našej mame zom. dňa 8.1.2010, viď rozhodnutie notárky a súdnej komisárky Dr. E. Čabrovej č. 2D/34/2010 zo dňa 11.5.2010 a že zmena vlastníka tejto pôdy na príslušnom katastri je neplatná.

6. Žalovaný zastúpený právnym zástupcom v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že tvrdenia žalobkyne sú nepravdivé, žalovaný so svojimi starými rodičmi mal pravidelný kontakt a práve naopak ako uvádza žalobkyňa, tá starých rodičov nikdy nenavštevovala. Čo sa týka opatery starých rodičov, najmä starého otca M. Q., žalobkyňa sa oňho nikdy nestarala, nikdy starým rodičom nenosila stravu, nikdy im nepomáhala a nevyskytla sa ani len na návšteve. O starého otca sa starala jeho manželka H. Q., ktorá v tomto období bola zdravá a dostatočne silná. Pôda bola vždy riadne obhospodarovaná, ale nie rodinou žalobkyne, ale rodinou žalovaného. Pozemok sa nikdy pred nasadením zeleniny neoral, ani sa tam nesadili zemiaky, bola to vždy trávnatá plocha. V roku 1989 žalovaný pozemok niekoľko krát pooral, aby sa zrovnala plocha a pozbierali kamene a následne časť plochy spätne zatravnil a na časti parcely rodina žalovaného pestovala zeleninu. Taktiež oplotenie staval žalovaný sa svojimi synmi, zabezpečil aj materiál na oplotenie, ktorý aj opravoval. Ďalšie tvrdenia žalobkyne sa netýkajú tohto prípadu, a tieto boli predmetom konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/2/2020. Žalobu žiadal zamietnuť.

7. Na súdnych pojednávaniach splnomocnený zástupca žalobkyne trval na podanej žalobe a písomných vyjadreniach žalobkyne. Uviedol, že pozemok patril mame Žalobkyne a žalovaného. Je nesporné, poukázal na vyhlásenie, ktoré spísala, a ktoré sa nachádza v spise, že ona chcela, aby sa všetko delilo na polovicu medzi obidve deti. Vyhlásenie o vydržaní osvedčila p. notárka M., lebo nemala ako si preveriť falošné a nepravdivé vyhlásenia žalovaného. Ak spomína žalovaný vo vyjadrení, že on, splnomocnený zástupca, chodil do školy je pravdou, že chodil do tých škôl, ale cez víkend bol vždy doma a predmetnú nehnuteľnosť oni obhospodarovali. Nech uvedie, kedy on chodil do školy, kedy bol na vojne, kedy chodil do Košíc na školy, a vtedy neprišiel aj pol roka domov. Manželku a dcéru určite naučil, čo majú vypovedať na súde. Predložil súdu 3 fotografie, z ktorých je zrejmé, ako zdevastovane pozemok vyzerá. Žalovaný ho chce predať, pôvodne za 100 000,- €, teraz 50 000,- € aj nižšie už počul. Poukázal aj na vyjadrenia a dôkazy aj z toho predošlého spisu, teda aj na tie, ktoré nesúvisia s prejednávanou vecou, ale utvárajú dôkaz o tom, ako žalovaný nečestne nadobudol majetok po rodičoch a vydiedil jeho manželku,

svoju sestru. Predložil tiež fotografie v počte 4 ks, ktoré preukazujú to, že pozemok nebol 15 rokov obrábaný, a že je tam stále plot, hoci tvrdili, že nie je oplotený a sú tam zvyšky plotu, ktoré on robil so svokrom. Ide o fotografie z 19.01.2020 a zo začiatku mesiaca marec 2020. Nie je pravdou, žeby mali dom skolaudovaný už v roku 1975, vtedy si len vybavili pozemok a začali stavať a kolaudácia prebehla až v roku 1979. Nesúhlasil s vyjadreniami žalovaného na pojednávaní uviedol, že jeho svokrovci, rodičia manželky chceli, aby stavali v Štôle, resp. chceli to starí rodičia manželky.

8. Právny zástupca žalovaného uviedol na pojednávaniach, že žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľnosti od 20.3.1989 ako vlastník pozemku na základe osvedčenia o držbe. Nadobudol týmto zápisom právne postavenie oprávneného držiteľa zo zákona, preto v konaní nie je povinný tvrdiť, a teda preukazovať nadobudnutie oprávnenej držby v čase predchádzajúcom tomuto zápisu. Žalovaný splnil podmienky vydržania vlastníckeho práva k pozemku aj podľa §134 Občianskeho zákonníka. Uplynutím doby 10 rokov, t.j. dňom 20.3.1999 sa stal výlučným vlastníkom pozemku, pričom zaniklo vlastnícke právo doterajších vlastníkov. Notárskym osvedčením bola výmera vo výške 1358 m² a z pôvodnej parcely č. XXX, druh lúka o výmere 1358 m² bola odpredaná iba časť a to susedovi B. T. o výmere 66 m². Žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe vyhovel je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok po právnej stránke významný, čiže užitočný, resp. aby mal zmysel. Žalobca musí naliehavý právny záujem na určení práva preukázať, aj keby došlo k zrušeniu uznesenia, dedičkou by sa žalobkyňa nestala, nakoľko v danej veci by sa nededil po starej mame, ako to tvrdí v žalobe. Ide o pôvodných vlastníkov, ktorí boli W. U., B. V., B. U., ktorí vlastnili z tej parcely iba časť, ale nikdy túto parcelu nemali zapísanú v katastri, časť nebola zapísaná. W. W., ktorý neformálne kúpil, ale tiež nebola zapísaná do katastra, ktorý potom neskoršie predali rodine M., ktorý žil v Amerike, a taktiež nebola zapísaná v katastri nehnuteľností, z tohto dôvodu sa to riešilo osvedčením. Predložil súdu pôvodný list vlastníctva, ktorý bol zapísaný v katastri 20.3.1989 a z tejto parcely bola vyčlenená parcela o výmere 66 m² a teraz má č. XXX/X, XXX/X a v súvislosti s touto zmenou predložil aj listy vlastníctva XXX a XXX k. ú. Štôla. Predložil tiež výpis z LV č. XXX, k. ú. Mengusovce, z ktorého je zrejmé, že žalobkyňa a jej splnomocnený zástupca mali skolaudovaný dom v Mengusovciach od roku 1975. Toto uviedol v súvislosti s tým, že na pojednávaní zástupca žalobkyne uviedol, že manželkini rodičia im sľúbili, že si na predmetnom pozemku budú môcť postaviť rodinný dom. V záverečnej reči k tvrdeniu žalobkyne, že tento pozemok bol riadne každoročne obhospodarovaný a kultivovaný ich otcom a jej manželom, ktorí kosili, sadili a zbierali na ňom zemiaky pre ich sliepky, husi, prasiatka či kravu uviedol, že svedkami I. Š., K. Š., X. O., L. O. a B. Š. bolo preukázané, že žalobkyňa na predmetnej parcele nikdy nehospodárila. I. Š. vypovedala, že na tomto pozemku rodina N. nikdy nepracovala, pracovala tam ona s otcom a bratmi a neskôr keď to bolo skultivované chodila tam aj mama. Bolo tam strašne veľa kameňov a tieto vyberali. Otec ich odnášal k potoku doteraz ten val tam je. Keď už to bolo skultivované tak si tam zriadili záhradku. Robil tam aj plot, bratia také stĺpy zabíjali do zeme a potom sa robil plot. Rodina N., sestra jej otca, ani manžel, ani deti tam nikdy neboli. Taktiež K. Š. vypovedala, že čo vie, tak na predmetný pozemok N. nikdy nechodili, keďže tam negazdovali, nechovali nič. Rodina X. O. bývala vedľa predmetného pozemku. Na pozemku mali postavenú maringotku, v ktorej mali záhradkárске náradie, p. Slavkova vypovedala, že nepozná p. N., vždy videla p. Š. s manželkou a deťmi. Na záhradku chodili denne, nepozná ani splnomocneného zástupcu žalobkyne a ani svedkyňu, ich dcéru. Taktiež poukázal na výpoveď p. B. Š., že rodina N. pozemok neobrábala, nič nechovali a nestavali plot. Poukázal na nepravdivé tvrdenie žalobkyne, že mali na tomto pozemku stavať rodinný dom. Podľa listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Mengusovce, pozemok si vybavili v Mengusovciach, o čom svedčí aj zápis z LV, že dohoda o zriadení práva užívania pozemku bola uzavretá od roku 1975, od kedy začali stavať tento rodinný dom. Žalobkyňa nepreukázala naliehavý záujem v zmysle ustanovenia §137 Civilného sporového poriadku. Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke uznaný, čiže užitočný, aby dával zmysel. Zrušením uznesenia o vydržaní by sa žalobkyňa nestala vlastníčkou, nakoľko by sa nededilo po starej mame, ako tvrdí v žalobe. Určovacia žaloba by tiež mala byť zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Osvedčený bol pozemok vo výmere 1358 m², z pôvodnej parcely parc.č.XXX o výmere 1358 m² bola odpredaná časť, a to vo výmere 66 m². Práva k pozemku boli dotknuté ďalšou právnou zmenou, a preto zápis aj priaznivého rozsudku do katastra by nebol možný v zmysle § 34 ods.2 katastrálneho zákona. Poukázal na ustanovenie §134 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľnosti od 20.3.1989 ako vlastník pozemku na základe osvedčenia o jeho držbe, nadobudol týmto zápisom právne postavenie oprávneného držiteľa v súlade so zákonom. Uplynutím 10 rokov sa stal výlučným vlastníkom pozemku, pričom zaniklo vlastnícke právo

doterajších vlastníkov. Preto navrhol, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobkyňu k náhrade trov konania.

9. Žalovaný na pojednávaniach uvádza, že to, čo p. N. hovoril a čo tvrdí sestra sú klamstvá. Oni tam nechodili, o všetko sa starala jeho rodina. Predložil súdu k nahliadnutiu 2 fotografie v originály a vo fotokópii žiadal založiť do spisu. Sú cca z roku 2002-2004, kde vzadu na fotografiách vidieť, že sú nasadené mak, kapusta, mrkva, zemiaky a iné veci na spotrebu, ktoré pestovali. Predtým aj na jednej, aj na druhej fotografii sedia jeho deti, ktoré oddychujú po vykonanej práci. Predložil tiež fotografie z oslavy 80. narodenín starej mamy z roku 1982, kde sa nachádza jeho rodina, jeho deti, stará mama, sesternica s rodinou, avšak N. tam nie sú. Nie je pravdou, žeby sa N.Á. starali o starú mamu. Neprišli ani na jej 80-tku. Nie je pravdou, že tú parcelu chcel predať, alebo že ju predáva. Nikdy o to záujem nemal. Je to klenot pre jeho deti. Predal len 66 m², lebo to bolo na požiadanie suseda a ako dôkaz o tomto predložil súdu kúpnu zmluvu spísanú formou notárskej zápisnice. To čo hovorí p. N., je podvod. Keď oni stavali dom v Mengusoviach, starí rodičia už dávno nežili.

10. Svedkyňa Y. I. Š., dcéra žalovaného vypovedala, že túto parcelu ich rodina užívala asi od skončenia jej základnej školy, čo si pamätá, asi od roku 1988-1989 do súčasnosti. Na tomto pozemku rodina N. nikdy nepracovala. Pracovala tam ona s otcom a bratmi a neskôr, keď to bolo skultivované, chodila tam aj mama. Bolo tam strašne veľa kameňov a tieto vyberali. Otec ich odnášal k potoku, doteraz ten val tam je. Keď už to bolo skultivované, tak si tam zriadili záhradku a pestovali záhradu. Robili tam aj plot, bratia také staré, tégom natreté stĺpy zabíjali do zeme a potom sa robil plot. Rodina N. ani sestra jej otca, ani manžel, ani deti tam nikdy neboli. Splnomocnený zástupca žalobkyne s jej výpoveďou nesúhlasil. Uviedol, že minimálne od roku 1970-1985 +- 2 roky, teda minimálne 15 rokov sa staral o tento pozemok väčšinou on so svokrom. Sadili tam zemiaky, jednoducho to obhospodarovali a orali.

11. Svedkyňa Q. M., dcéra žalobkyne a jej splnomocneného zástupcu vypovedala, že stará mama nikdy nechcela, aby výlučným vlastníkom tohto pozemku bol len krstný otec, teda žalovaný. Vždy všetko delila na polovicu. Svedkyňa u starých rodičov bola viac ako doma, dokonca do 8. rokov tam bývali a vedela, ako sa správal napríklad aj k nej. Stará mama sa ho bála, pod psychickým vyhrázaním ju donútil podpísať čokoľvek, na kataster chodil ako do obchodu. Nikdy nevedeli, čo si kde pripíše. Napríklad aj svedkyňu viackrát zamkol v izbe. Škrtil ju, chcel aby podpísala nejakú zodpovednosť za operáciu oka starej mamy. Ona opatrovala starú mamu 3 roky vkuse. Musela s tým prestať, lebo sa to psychicky nedalo vydržať. Musela všetko vydeľovať do haliera, vyúčtovať. K starým rodičom sa správal škaredo, za všetko chcel peniaze, keď im mal niečo urobiť, nadával im, rovnako, ako aj jeho žena. Krstný otec je lakomý a z toho to všetko vyplýva. Na pozemok chodila aj ona robiť, zbierať kamene. Všetko okolo pozemku, orbu, zabezpečoval jej starý otec.

12. Svedkyňa K. Š., manželka žalovaného vypovedala, že je v Mengusovciach od roku 1974. Čo viem, tak na predmetný pozemok N. nikdy nechodili. Neobhospodarovali ho, a ani tam nemali na čo chodiť, keďže tam negazdovali, nič tam nechovali. Bývajú v Mengusovciach a začali stavať v polovici 70 rokov. Rodina svedkyne tam chodila, keď deti už boli veľké a keď bol pozemok úradne vysporiadaný. Deti chodili na strednú školu. Týmto odpovedala na otázku zástupcu žalobkyne, kedy mala čas tam chodiť robiť, keď mali tri malé deti.

13. Svedok X. O. uviedol vo svojej výpovedi, že bývali kúsok od tohto pozemku. Okrem Janka, myslel tým žalovaného, tam nikoho nevidel a to tam chodil každý deň. V Štôle bol od roku 1990 do polovice roka 2019. Pravidelne niekoľko rokov tam chodil žalovaný. Svedok býval v činžiake neďaleko za záhradou, čo preukazuje fotografia predložená žalovaným, ale podstatné je to, že asi 8-10 rokov na žiadosť svedka bola na pozemku umiestnená maringotka, kde sa hrávali deti, pestovali zeleninu. Bolo to pred 20. rokmi. Plot robil žalovaný, predtým tam žiaden plot nebol. Na otázku splnomocneného zástupcu žalobkyne, kto tu pôdu užíval od roku 1970-1990 uviedol, že v tom období tam nebol, tak sa nevie k tomu vyjadriť, ale vie, že pôda sa na pestovanie nedala užívať, oni tam vyviezli plno fúrikov kameňa. Na toto reagoval zástupca žalobkyne, že možno po krajoch, ale v strede bola pôda zoraná.

14. Svedkyňa L. O. vypovedala, že manžel (predchádzajúci svedok) pracoval po ich príchode do Štôle v jednom podniku s p. Š.. Ten im ponúkol, či si nechcú niečo pestovať na predmetnom pozemku, bolo to myslené tak, že to bude zabezpečené proti krádeži. Nebolo to ešte celkom dooplotované. Oni do Štôle prišli koncom roku 1989 po Vianociach. Nepozná p. N., vždy tam videla p. Š. s manželkou a deťmi. Je pravdou, ako hovoril p. Š., že na ich pozemku mali maringotku, v ktorej mali záhradkárske náradie a iné

veci. Na záhradku tam chodili denne. Nepozná ani splnomocneného zástupcu žalobcu a ani svedkyňu, ktorá sedela na pojednávaní za ňou, teda dcéru žalobkyne a jej zástupcu.

15. Predstúpil svedok B. Š., syn žalovaného vypovedal, že. asi 15 rokov žije v Českej republike. Predmetný pozemok, o ktorom sa pojednáva v tomto konaní obhospodarovali oni, ako rodina. Bolo tam veľké množstvo kamenia, opakovane tieto kamene vynášali odtiaľ a keď pozemok bol skultivovaný tak tam začali v pravom hornom rohu pestovať zeleninu, mak a podobne. Potom nejakému otcovmu kolegovi, ktorý tiež chcel mať záhradu a keďže pozemok je veľký, tak mu poskytl priestor, keďže si chceli pestovať zeleninu a tiež si tam pritiahli maringotku. S otcom a bratom urobil svedok plot okolo pozemku, mohlo to byť niekedy okolo roku 1990. Po nahliadnutí do fotografií predložených splnomocneným zástupcom žalobkyne na pojednávaní uviedol, že je to ten plot, ktorý robili s otcom. Rodina N. na tom pozemku nepracovala, len ich rodina. N. tam nič nepestovali, ani nechovali. Na otázku splnomocneného zástupcu žalobcu, či pokladá za normálne keď si jeho otec pozemok starej mamy za jej života prepísal vydržaním, či to považoval za správne a normálne, nemám čo povedať, ani dodať k otázke, či si pamätá a či si vie predstaviť, žeby za života starých rodičov v Plzni si od nich niečo vydržal:

16. Z výsledkov vykonaného dokazovania, zo žaloby a písomných vyjadrení žalobkyne, z vyjadrení splnomocneného zástupcu žalobkyne, žalovaného a jeho právneho zástupcu, z výsluchu svedkov, z fotodokumentácie v spise, z Notárskej zápisnice N 137/89, NZ 140/89 spísanej na Štátnom notárstve v Poprade štátnou notárkou L. M. dňa 20.3.1989, z Geometrického plánu Y. N. vypracovaného dňa 11.5.1988, overeného Y. L. a Y. I. dňa 12.5.1988, z listu vlastníctva č. 463, k. ú. Mengusovce, z Darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena z 11.11.2004 uzavretej medzi darcami M. Š., nar. 24.4.2015 a B. Š., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX a obdarovaným Y. W. Š., nar. 11.10.1944, z Uznesení Okresného súdu Poprad 2D/34/2010, Dnot 23/2010 z 11.5.2010 a 21.6.2010 vo veci prejednaní dedičstva po neb. B. Š., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej X.X.XXXX, z vyhlásenia B. Š., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX z 12.3.2007, y Notárskej zápisnice N 374/02, NZ 368/02 spísanej v kancelárii notárky Mgr. L. M. v Poprade dňa 14.5.2002, z platobných výmerov, z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 21C/2/2010, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXX, pre Okres Poprad, Obec Štôla, katastrálne územie Štôla, ako vlastník v celosti pozemku parc. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere 1292 m². Titulom nadobudnutia vlastníctva k tomuto pozemku je Osvedčenie o vydržaní N 137/89 zo dňa 20.3.1989 - Pzv 21/89. Týmto osvedčením žalovaný nadobudol vlastníctvo k pozemku parc. č. XXX o výmere 1358 m², z ktorého časť o výmere 66 m² kúpnu zmluvou spísanou formou notárskej zápisnice previedol na manželov T. (Notárska zápisnica N 272/2011, NZ 40593/2011 spísaná dňa 25.10.2011 u notárky Mgr. M.) a táto časť je v súčasnosti zapísaná na LV č. XXX pre Okres Poprad, Obec Štôla, katastrálne územie Štôla ako par. č. XXX/X. Geometrickým plánom č. 78/10 overeným Správou katastra Poprad dňa 28.9.2010 pod číslom G1 867/10 boli z pôvodnej parcely reg. „C“ č. XXX novo zamerané parcely č. XXX/X- trvalý trávnatý porast o výmere 1292 m² a č. XXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere 66 m².

17. K vydaniu osvedčenia o vydržaní, spísaného notárkou L. M. na Štátnom notárstve v Poprade dňa 20.3.1989 žalovaný predložil vyhlásenie o vlastníctve parcely č. XXX a okolnostiach jej nadobudnutia a užívania z 2.12.1988, vyjadrenie ohľadom pozemnoknižných vlastníkov parcely č. XXX zo dňa 15.12.1988, čestné prehlásenie W. U., B. V. a B. U. zo dňa 15.12.1988 o tom, že Y. W. Š. bez ich námietok ako pozemnoknižných vlastníkov môže podať o vydanie tohto osvedčenia, lebo časti mpč. XXX a XXX, tvoriace parcelu č. XXX neužívajú, neužívali a nie sú jej vlastníkami, prehlásenie JRD Lučivná - Mengusovce, so sídlom v Lučivnej zo dňa 15.12.1988 o tom, že časť mpč. 695/1.3 o výmere 419 m² vedená na bývalej urbárskej Obci Štôla, JRD nikdy neužívalo, neužíva a nie je jej vlastníkom, a že niet námietok proti vydaniu osvedčenia o vlastníckom práve žiadateľa Y. W. Š., vyhlásenie Y. W. Š. z 2.12.1988 o užívaní parcely EN č. XXX, opatrené pečiatkou MNV v Mengusovciach, vyjadrenie MNV Mengusovce pod č. 127/88 zo dňa 20.12.1988 o nepretržitom a nerušenom užívaní parcely č. XXX právnymi predchodcami Y. W. Š., o jej užívaní Y. W. Š.O. a o správnosti jeho vyhlásenia a pravdivosti, prehlásenie B. Q., M. Q. a M. Q., nevesty a vnukov právnych predchodcov Y. W. Š. zo dňa 11.7.1988. Žalovaný tiež k vydaniu osvedčenia o vydržaní predložil notárke geometrický plán č. 244-3403-144/88 z 12.5.1988, výpis z EN - list vlastníctva č. XXX, k. ú. Mengusovce - Štôla, výpis z pozemkovej knihy vložka č. 68, k. ú. Štôla z 1.6.1988 a vložka č. 149, k. ú. Štôla z 1.6.1988, neoverenú fotokópiu geometrického plánu č. 762-68-72 z 15.5.1973, potvrdeného 19.7.1978 na SG v Kežmarku, ktorý predchádzal vyššie uvedenému geometrickému plánu a predložil snímok z pozemkovej mapy zo dňa 5.7.1978 vydaný SG Kežmarok pod č. 515/78 -S. Na základe týchto relevantných dôkazov notárka spísala notársku zápisnicu č. N 137/89, NZ 140/89, ktorá obsahovala osvedčenie o vydržaní vlastníctva žalovaného k pozemku par.

č. XXX - lúka o výmere 1358 m², k.ú. Mengusovce - Štôla, ktoré sa stalo titulom pre zápis vlastnícke práva žalovaného do katastra nehnuteľností k uvedenej parcele.

18. Spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaného k predmetnej parcele, vzhľadom na vyššie uvedené doklady a prehlásenia, v kontexte so svedeckými výpoveďami v konaní, okrem svedkyne Q. M., dcéry žalobkyne, súd považuje za poctivý spôsob nadobudnutia veci. Za také treba považovať nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľia za držanú vec zaplatili dohodnutú sumu, prípadne poskytli iné dohodnuté plnenie, alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie, všetko s vedomím oprávnených, teda spoluvlastníkov. (obdobne napr. nález Ústavného súdu SR zo 14. novembra 2018, sp. zn. II. ÚS 484/2015). Dobromyseľnosť je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si napríklad prisvojuje určitú vec alebo ňou disponuje (porov. § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ide teda o psychický stav, o vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Okolnosťami, ktoré budú svedčiť pre záver o existencii dobromyseľnosti, budú spravidla okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia a svedčiace o poctivosti nadobúdateľa. Na rozdiel od preukazovania vlastníctva nebude treba, aby preukazoval platný právny dôvod nadobudnutia, riadny prechod vlastníctva, ale len okolnosti svedčiace o poctivosti nadobudnutia; v tom je základný rozdiel medzi ochranou vlastníctva a ochranou držby (R 45/1986). Nadobúdateľ svoju dobrú vieru nemusí ani preukazovať, lebo aj v pochybnostiach platí, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1 in fine Občianskeho zákonníka). Na tom, kto nadobudnutie v dobrej viere popiera, bude, aby túto domnienku vyvrátil (porov. 4 Cdo 102/2017, bod 17).

19. Z dokladov predložených žalovaným notárke pre vydanie osvedčenia o vydržaní súd poukazuje najmä na prehlásenie B., M. a M. Q. zo dňa 11.7.1988, ktorí prehlásili, že parcelu č. XXX o výmere 1358 m² (predtým parcela č. 814) darovala Y.. W. Š. jeho a ich stará mama a svokra H. Q., nar. XX.X.XXXX v roku 1978, a že s týmto darovaním súhlasia a nemajú voči nemu žiadne námietky. Prehlásili, že v prípade, že darovanie nebude úradne (štátnym notárstvom, súdom) brané do úvahy, zriekajú sa bezplatne vlastníctva a všetkých vlastníckych práv na uvedený pozemok - podielov z uvedeného pozemku v prospech Y.. W. Š.. To, že starí rodičia strán sporu predmetný pozemok darovali žalovanému je nepochybné aj v kontexte s ďalšími listinnými dôkazmi, a to vyhlásením žalovaného z 2.12.1988, v ktorom sú prezentované aj okolnosti nadobudnutia vlastníctva a užívania predmetnej nehnuteľnosti jeho starými rodičmi a následne ním, tiež skutočnosť, že z dôvodu, že pozemok darovali (M. a H. Q. - starí rodičia strán sporu) žalovanému, tento nebol ani predmetom dedičských konaní po nich. Námietky voči vydaniu osvedčenia o vydržaní pre žalovaného nemali ani W. U., B. U. a B. V., dedičia po W. U. veľkom a Márii, rodenej B., čo uviedli v čestnom prehlásení z 18.12.1988. Z vyjadrenia MNV Mengusovce z 20.12.1988 zas vyplýva, že parcelu č. XXX nepretržite a nerušene ako vlastníci užívali M. Q. a H. Q., rod. U. od roku 1947. MNV zároveň prehlásilo, že vyhlásenia Y.. W. Š. o parcele č. XXX sú pravdivé. Že je pravdivé aj tvrdenie žalovaného o stavbe plotu súd vyvodzuje zo žiadosti adresovanej dňa 10.5.1989 MNV Mengusovce žalovaným, ktorým žiada o povolenie oplotenia pozemku, t. j. parcely č. XXX, s čím MNV listom z 18.5.1989 súhlasilo. Toto korešponduje s výpoveďami svedkov, ktorí tvrdili, že oplotenie staval žalovaný so synmi niekedy v roku 1990. Výpoveďami svedkov I. Š., K. Š., X. O., L. O. a B. Š. bolo preukázané, že žalobkyňa a jej rodina na predmetnej parcele nikdy nehospodárila, niektorí svedkovia vôbec nepoznajú žalobkyňu a jej manžela (manželia O., ktorí mali na pozemku postavenú garsónku, pestovali tam zeleninu a boli tam v podstate dennodenne), ale že parcelu skultivovala, odstránila kamene a pestovala na nej zeleninu rodina Š..

20. Súd má tiež za to, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý záujem v zmysle ustanovenia §137 Civilného sporového poriadku na podaní predmetnej žaloby. Jej právne postavenie v prípade vyhovenia žalobe by sa nezmenilo. Zrušením uznesenia o vydržaní by sa žalobkyňa nestala vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko táto by nebola predmetom dedičského konania po matke strán sporu. Určovacia žaloba by navyše mala byť zárukou odvrátenia budúcich sporov strán sporu, čo by vzhľadom na už uvedené, nebola. Osvedčený bol pozemok vo výmere 1358 m², z pôvodnej parcely parc.č.XXX o výmere 1358 m² bola odpredaná časť, a to vo výmere 66 m². Práva k pozemku boli dotknuté ďalšou právnou zmenou, a preto zápis aj priaznivého rozsudku do katastra by nebol možný v zmysle § 34 ods.2 katastrálneho zákona. V liste vlastníctva č. XXX, k. ú. Štôla je okrem titulu nadobudnutia vlastníctva žalovaným k parcele č. XXX osvedčením, uvedený aj titul nadobudnutia Rozhodnutím ObPÚ v Poprade č. 2012/46/499-MA-Z z1613/2012 zo dňa 1.3.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.3.2012 o schválení vykonania projektu pozemkových úprav podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. Žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľnosti od 20.3.1989 ako vlastník pozemku na základe osvedčenia o jeho držbe, nadobudol týmto zápisom právne postavenie oprávneného držiteľa v súlade so zákonom.

Uplynutím 10 rokov sa stal výlučným vlastníkom pozemku, pričom zaniklo vlastnícke právo doterajších vlastníkov.

21. V kontexte s posledným uvedeným treba upriamiť pozornosť aj na skutočnosť, že žalovaný sa stal vlastníkom nehnuteľnosti ešte v roku 1989, žaloba bola podaná v roku 2016 a v tejto súvislosti súd poukazuje na zásadu, podľa ktorej práva patria bdelym, resp. zákony sú písané pre tých, ktorí dbajú o svoje práva. "Najvyšší súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov." (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

22. Podľa čl. 20 Ústavy SR č.460/1992 Zb. každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu

23. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytujú sa im rovnaká právna ochrana.

24. Podľa § 132 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom

25. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

26. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='162/1995%20Z.z.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

27. Podľa § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) Ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, 10ea) okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzným pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka. 10eb).

28. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd na záver ešte dodáva, že žalobkyňa si ten istý nárok uplatnila (parcela č. 508, k. ú. Štôla) už aj v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod spisovou značkou 21C/2/2010, kde bola žaloba, ktorej predmetom bola neplatnosť darovacej zmluvy zamietnutá, rozsudok bol odvolacím súdom potvrdený, avšak uvedené konanie netvorí prekážku res iudicata pre prebiehajúce konanie, nakoľko uznesením súdu o pripustení zmeny žalobného návrhu rozhodnuté nebolo, ani sa o ňom v rozsudku súdu nerozhodovalo.

29. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sporového poriadku, § 262 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 2 Civilného sporového poriadku. Žalovaný mal v tomto konaní úspech v plnom rozsahu. Z tohto dôvodu má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyňi v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

O V zmysle §2 ods. 1 zák. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní v čase odo dňa účinnosti zákona 62/2020Z.z. t.j.27. marca2020 do 30.apríla 2020 n e p l y n ú.